

af 14 Dage, naar der, som det nævntes af det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), leveres en Genpart af selve Dokumentet. I Terminstiden har de 3 Uger dertil. Det er imidlertid en Kendsgerning, at der under en tidligere Justitsminister er aabnet Adgang for Herredskontorer og navnlig for Retsfuldmægtigen, der fører Pantebøgerne, til at tage et Gratiale for hurtigere Ekspedition, og dette Gratiale fastholdes som Regel af de fleste Herredskontorer. I alt Fald er de Herredskontorer, jeg har med at gøre, vante til at faa Gratiale, men saa er de ogsaa meget ekspedite. Det er saaledes ikke helt sjældent, at jeg har indleveret en Panteobligation til Læsning om Onsdagen og har faaet den tilbage om Torsdagen, saa der er virkelig Mulighed for at faa sine Obligationer ekspederet meget hurtigt. Ifølge Cirkulæret, der er udsendt af Justitsministeren, er i øvrigt 3 Uger det højeste, der kan kræves til Ekspeditionen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem, som udtalte, at vi vist ikke var uenige. Jeg vil kun sige, at det, der gav mig Anledning til at gøre en stilfærdig Indsigelse mod hans Udtalelser, var, at han betegnede Ejendomsskyldvurderingen som den mest korrekte, som den, der stemte bedst med de faktiske Forhold. Da jeg nu selv er Vurderingsmand og har været det lige siden Institutionen blev oprettet, skal jeg være den sidste til at kaste Snavs paa denne Institution; men jeg maa dog sige, at vi er aldrig ved Vurdering til Ejendomsskyld gaaet Grænsen saa nær, at vi mener, at vort Arbejde kan stilles op som Mønster. De fleste Steder har Vurderingsmændene vist været ret forsigtige for ikke at risikere, at Værdien blev sat højere end Handelsværdien. Jeg har endogsaa set Eksempel paa, at man overfor et Statshusmandsbrug, hvor Kommissionen havde svært ved at holde sig ved de 10,000 Kr. som Laaneværdi, og hvor Jord og Bygninger tilsammen faktisk havde kostet 9,000 Kr., altsaa $\frac{9}{10}$ deraf, bagefter fik Meddelelse om, at den paagældende Formand for Vurderingskommissionen i vedkommende Kommune havde ønsket kun at sætte Værdien til 6,000 Kr., hvortil jeg dog erklærede, at det var absolut umuligt, og at det maatte han endelig forhindre, thi det var dog givet, at naar vi havde vurderet Ejendommen til 10,000 Kr., og Jord og Bygninger bevislig

havde kostet 9,000 Kr., saa maatte Ejendommen allermindst staa i en Værdi af 9,000 Kr. Naar jeg har saadanne Erfaringer med Hensyn til Vurderingen til Ejendomsskyld i Sammenligning med, hvad Statshusmandslodderne kan blive vurderet til, tror jeg, at den sidstnævnte Vurdering er paalideligere og mere stemmende med de virkelige Forhold end Vurderingen til Ejendomsskyld.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg maa udtale min Tak for den Tilslutning, dette Lovforslag har faaet fra alle Sider. Dette har i og for sig slet ikke forundret mig, thi det er jo rigtigt, som det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) udtalte, at vi nu er kommet saa vidt, at vi er nogenlunde enige om denne Lovgivning, naar vi holder os indenfor den Ramme, som Lovforslaget her omfatter. Det er ogsaa rigtigt, at jeg ikke har ønsket at gaa udenfor denne Ramme, fordi jeg ikke tror, det vilde fremme Forhandlingerne om denne Sag; men jeg havde ellers af mange Grunde haft Lyst til at gøre det.

Jeg maa sige overfor det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), der talte som Ordfører for Venstre, og som gjorde enkelte Indvendinger imod, at jeg ikke havde opfyldt en Del af de Krav, som fra Husmandsorganisationernes Side var stillede, at det har jeg allerede omtalt ved Lovforslagets Fremsættelse. Jeg har sat Befordringsgodtgørelsen op fra 20 Øre til 30 Øre pr. km for derved at antyde, at jeg er villig til Forhandling om hele dette Spørgsmaal med det Udvalg, som vil blive nedsat om denne Sag. Jeg tror nemlig, at en Forhandling med Udvalget vil være heldigere end en Diskussion her i Salen om disse Forhold.

Det ærede Medlem fra Skern omtalte § 13 og udtalte, at han havde faaet et Par Meddelelser fra Ministeriet — efter hvad jeg nu ved, ikke fra Landbrugsministeriet, men fra Finansministeriet, men det er for saa vidt det samme —, som han ikke rigtig kunde forstaa. Det var angaaende Værdiansættelsen til Tillægsaan efter § 13. Det ærede Medlem mente ikke, der overfor den Forøgelse, som var sket i Besætning og Inventar, var taget det Hensyn, som han efter Lovens § 13 mente burde være taget. Der foreligger et Cirkulære af 18. August 1910, og i dette Cirkulære bliver Kommissionsformændene gjort opmærksom paa, at der ved Beregning af Tillægsaanets Størrelse ogsaa skal tages Hensyn til den Værdiforøgelse, som er tilført Husmands-